

Numar omagial dedicat implinirii a 50 de ani de cand
ing. Iosif Remete din Petrosani a primit autorizatia de radioamator
de emisie - receptie cu indicativul YO2CJ

YO/HD

Antena

BULETIN DE INFORMARE

AL RADIOCLUBULUI JUDETEAN HUNEDOARA

Redactat si editat Adrian Voica (YO2BPZ) str. Bejan 66/82 2700 Deva, HD.

Tel. 093.271676; 054.217201; E-mail: yo2bpz@xnet.ro

In zilele de 13 și 19 mai 2002 s-au desfasurat concursurile de unde scurte și unde ultracurte "ZIUA TELECOMUNICAȚIILOR", concursuri devenite tradiționale, concursuri organizate in acest an (din păcate!) numai de RCJ Hunedoara, ceilalți organizatori din domeniu (Romtelecom, Conel) nemaiparticipand cu nimic la organizarea lor!

Participarea a fost buna la ambele concursuri: la cel de unde scurte au participat 55 de stații, (multe dintre ele fiind TLC), iar la cel de unde ultracurte 61 de stații, la ambele concursuri fiind reprezentate toate districtele YO (dar nu și toate județele).

Propagarea la concursul US (tradiționalul 15 -17 UTCI) a fost dezastruoasă, și se observă că pe an ce trece lipsa de propagare se întinde spre orele superioare, ceea ce face ca tot mai multe stații, chiar cu dotare mai bună, să renunțe la participare de la început sau pe parcursul concursului.

Va trebui să luăm foarte în serios această problemă și să încercăm să facem ceva. În acest sens voi încerca să iau legătura cu toți organizatorii de concursuri, să le cer părerea (eventual să întocmim un chestionar la care să se răspundă), după care să luăm legătura cu comisia specializată a FRR pentru a stabili o oră comună de desfășurare a competițiilor (deși nici o prevedere regulamentară nu ne împiedică să ne alegem orele care ne convin fiecărui organizator de concurs, dar aceasta nu ar fi în interesul general al radioamatorismului YO).

Atat anul trecut, cat și anul acesta, în observațiile la concurs (de data aceasta foarte puține, și în special laudative, credem că oamenii s-au plictisit să tot spună "propagare proastă!") ni s-a propus de către mai mulți mutarea concursurilor duminica dimineața. Ar fi o soluție, dar să nu uităm că aproape în fiecare week-end sunt concursuri internaționale de 24 sau 48 de ore! Rămâne să mai primim și alte propuneri și să le supunem spre analiză.

În altă ordine de idei, referindu-ne tot la "Ziua Telecomunicațiilor", trebuie să arătăm că până la ora realizării revistei, mai erau încă multe stații care nu au trimis fișele de concurs (în special la UUS). Merită evidențiat districtul 7, care, ca și anul trecut, a trimis în totalitate fișele, atât la US cat și la UUS.

Sponsorii "tematici", la fel ca și în anul trecut, nu ne-au mai ajutat cu nimic. Am hotărât totuși, împreună cu Mihai, YO2LXW, fost lucrător Romtelecom, să dăm niște premii din "resurse proprii" pentru a salva onoarea sponsorului Romtelecom (boxe cu filtre și filtre mecanice RFT 200).

(YO2BPZ)

Radio...activitate școlară la SM

Între 29 aprilie - 1 mai 2002 a avut loc la Tarna Mare - Băi (SM), KN18PC, o tabără în care s-au desfășurat mai multe concursuri. Astfel, YO5OOI, Mădălina a organizat faza pe club la informatică a Clubului Elevilor Carei, la care primele locuri au fost ocupate în ordine de Nuțoiu Cristian, Leu Cătălin, Cosma Cristian și Oșan Daniel.

Apoi YO5CYG, Arpi (Clubul Elevilor Carei) și Silaghi Ioan (Palatul Copiilor Satu Mare) au organizat etapa județeană la RGA, unde la fete locurile au fost ocupate în ordine de Palatul Copiilor Satu Mare și Clubul Copiilor Carei, iar la băieți ordinea a fost inversă.

La telegrafie viteză s-au întrecut între ei elevii de la Școala cu clasele I-VIII Piscolt (Carmen este deja la Liceul Teoretic Carei, dar reprezintă tot Piscoltul - n.a.), obținându-se următoarele rezultate: I.Chereji Mihaela Carmen (YO5-016/SM); II.Șipoș Alexandru; III.Cordoș Sebastian; 4.Șereș Dan; 5.Lazea Răzvan; 6. Romat Adrian (indicativele sunt ... pe drum, au plecat de la FRR, dar...)

În colaborare cu Clubul Sportiv Satu Mare, reprezentat prin YO5OCP s-a organizat și "Cupa 1 Mai" la RGA și telegrafie viteză. Școala cu clasele I-VIII Piscolt a organizat și un memorial, "Memorialul SOTOC SILVIU" (fost director al Școlii Piscolt, decedat, care a fost un permanent sprijin și animator al cercurilor tehnice ale școlii). Arbitrii la CW viteza au fost YO5OCP, 5CYG și 5DAS. Am organizat chiar și RUFZ! Locul I- Carmen.

Mulțumim pentru participare și sprijin și lui Vasile de la Palatul Copiilor Satu Mare, și lui Dan, YO5OHC. Nu în ultimul rând îi mulțumim lui Vasile, YO5BHG, care ne-a "condus" pe R4X până aproape în tabără.

Am avut vreme excelentă, am distribuit multe diplome. Credem că a fost bine! La revedere la anu'!

Chiș Mihai Dănuț, YO5DAS

În luna iunie a acestui an se împlinesc 50 de ani de când Iosif Remete din Petroșani a obținut autorizația de radioamator de emisie -- recepție cu indicativul YO2CJ. Domnul inginer Remete, YO2CJ, deține la ora actuală cel puțin patru recorduri greu de egalat: este cel mai vârstnic radioamator hunedorean (78 de ani împliniți la 30 mai 2002), este cel mai vechi radioamator hunedorean (50 de ani), este cel mai vechi radioamator hunedorean activ, este singurul radioamator hunedorean care a scris mai multe cărți pentru radioamatori, în special în domeniul antenelor. Și enumerările ar putea continua....

Îi urăm mulți ani cu sănătate! Este o mandrie pentru noi să putem dedica paginile următoare acestui eveniment jubiliar.

QRX.....QTR!

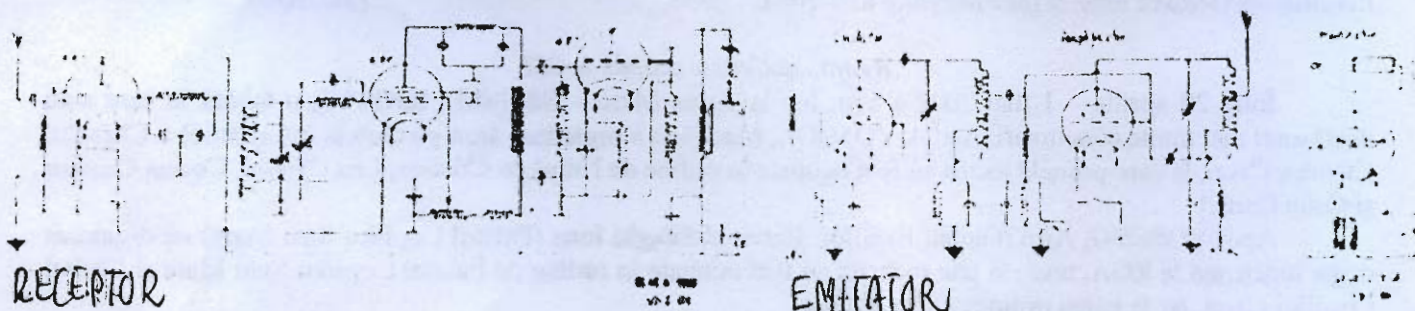
Vorba canteceului "Opriti timpul! Clipa asta minunată..." sa salt prin eter, cautandu-mi partener!

Îmi amintesc cu puțină nostalgie în suflet ca mai ieri, sau mai degrabă alaltaieri, când eram încă licean în clasele superioare, în vacanțe mă străduiam să pun în practică cele învățate la fizică despre captarea undelor electromagnetice și transformarea acestora în unde sonore prin realizarea aparatului (detectorului) cu galena. L-am făcut extrem de simplu, bobinând o sarmă (de sonerie), izolată cu mătase verde pe un moșor de lemn, făcând vreo 15 prize pe bobinaj. Un condensator variabil izolat cu mica, în paralel cu bobina, făcea acordul pe frecvența catorva stații de emisie, ce urmau eventual să fie recepționate. Detectia se făcea cu un cristal de galena, montat într-un tub de sticlă, prevăzut cu un fel de ac pentru căutarea punctelor sensibile de redresare a semnalelor de radiofrecvență, ce puteau apoi fi recepționate într-o casca de 2000 de ohmi. Ca antena am folosit un fir din bronz fosforos de 40 de metri lungime, agățată cu un capăt de varful unui salcam din gardul viu al grădinii noastre. Peste zi nu am reușit să recepționez nimic, dar după apusul soarelui se putea recepționa Radio România și uneori Radio Sofia. Mai târziu am achiziționat un receptor cu galena mai perfecționat, fabricat în Franța, pe care îl am și în prezent.

Cu ocazia unei întâlniri intamplatoare (într-un magazin de piese radio), cu Octavian Moga, fost YR5MO, am aflat că activitatea de trafic a radioamatorilor a fost interzisă din cauza conflagrației mondiale, dar m-a asigurat că la terminarea războiului, radioamatorii sigur se vor reorganiza într-o asociație, reluându-se și traficul în eter. Și a avut dreptate, căci în toamna anului 1948, datorită unui grup de entuziaști, în "Ziarul științelor și călătoriilor", la rubrica de mica publicitate, a apărut un anunț în care se vestește înființarea Asociației Radioamatorilor de Unde Scurte din RPR.

M-am înscris și eu în această asociație, la început ca receptor, primind în 1949 indicativul YO - R 106, iar mai târziu, în 1952 am fost autorizat și pentru emisie, cu indicativul YO2CJ, indicativ pe care îl am și acum, la 50 de ani de la autorizare.

Primul meu receptor de trafic a fost un aparat de radio obisnuit (Telefunken), în fața căruia am atașat un convertor cu tubul ECH 11, alimentat din receptorul de bază. Astfel, cu acest receptor, de acum cu dubla conversie, ascultam emisiunile în banda de 40 de metri a stațiilor de radioamatori din țară și din afara acesteia.

Schema primului emitor și a receptorului trimise "spre aprobare" la AAUSR, care cu nr. 609/20 mai 1950, prin YO3ZK, răspunde următoarele: 'Am primit schemele Dumitale, sunt bune și împreună cu cele 4 cereri de emisie au fost înaintate APT-ului, care va comunica rezultatele. Aceasta durează cam o lună, până se fac verificările. ... (Se pare că adurat exact ... doi ani! Aproape ca acum în unele părți!)

În așteptarea autorizației de emisie (timp de doi ani), am avut timp să îmi procur niste lampi mai "moderne" din seria celor metalice rămase din arsenalul celui de-al doilea război mondial. Astfel, după primirea autorizației, am realizat primul meu emitor cu două etaje: un oscilator pilot (tip ECO) cu tubul 6J7 și amplificatorul cu tubul 6L6 pentru trafic în 40 metri. După câteva luni, am mai adăugat un etaj intermediar cu bobine schimbatoare, pentru a avea o emisie mai stabilă. Toată instalația a fost realizată pe fundul unei tavi de tinichea, așezată cu gura în jos. Antena a fost un simplu Zeppelin, alimentat cu o scară de 450 Ω, având distantierele din trestie lacuită.

În toamna anului 1957 am fost detașat cu serviciul în Baia Mare. Știam de Radioclubul județean de acolo, așa că l-am dibuit în curând. Am intrat în colectivul de acolo (unde am fost bine primit) și am ajuns operator permanent la stația YO5KAD, de acum cu indicativul YO5CJ!

În acel timp în țară a început o activitate de pionierat în radioamatorismul de unde ultracurte, la Timisoara, Craiova și la București, ceea ce a "electrizat" și radioamatorii din Baia Mare. Stegarul ultrascurtistilor baimareni a fost YO5LS, care după mai multe experimente intratic, a propus ca stația YO5KAD să ia parte la concursul internațional de UUS "Polnii Den", ediția 1958. Ca amplasament s-a fixat Varful Ignis de lângă Baia Mare, iar ca emițător un autooscilator cu tubul LS 50, alimentat cu 300 de volți și modulat cu un 807. Pentru recepție au fost duse mai multe receptoare cu reacție de tipul 1V1, respectiv 1V2 alimentate din baterii. Dar cum pe Varful Ignis nu exista rețea electrică, s-a făcut apel la un generator de curent acționat cu motor cu benzină care producea curent electric alternativ de 220 V la 3kW.

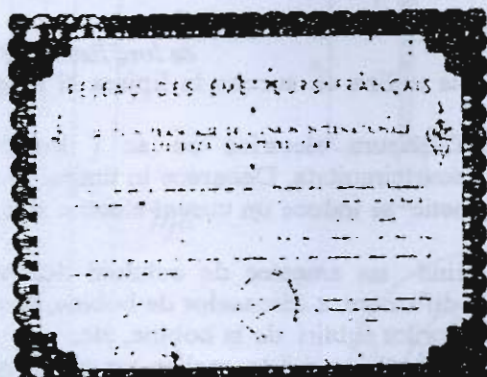
Deoarece pe Ignis nu era drum de acces, s-a recurs la serviciul unei carute trase de doi cai de munte. În zona de tufisuri a muntelui, doi amatori "înarmați" cu securi tăiau drum pentru atelejul greu tras de cai și împins cu nădejde de noi.

Deși s-a plecat devreme, până s-a montat cortul, antena și aparatura, se inserase. A doua zi dimineata ne-am trezit că de pe antena cu șapte elemente, cel de-al doilea director din cupru a dispărut. După căutări febrile, l-am găsit la un cioban din apropierea pădurii. Dar s-a înrăutățit timpul în așa măsură încât eram gata să abandonăm participarea la concurs. Până la urmă ne-a ajutat conducerea de atunci a AVSAP-ului, care cu un avion Aviasan ne-a trimis haine calduroase și hrană suplimentară. Numai că rotirea Aviasanului deasupra Ignisului și parasutarea pachetului a fost văzută de militienii din comuna de la poalele muntelui și am fost categorisiți de ei drept partizani diversioniști. Așa că o echipă de militieni a pornit în căutarea noastră. Pentru că echipa noastră se compunea din vreo 6-7 persoane, ca să ne mai distrăm cu ceva, am dus cu noi și două puști de tir și ne-am apucat să tragem la tinta. Doar zgomotul împușcăturilor le mai lipsea militienilor, care au început să se apropie țaras din mai multe părți printre tufisuri. Abia când a dat peste ei unul dintre noi, plecat să culeagă ciuperci, s-au dumirit că suntem oameni pașnici, dar că avem o pasiune mai ciudată cu aparatura pe care o aveau cu noi.

Imagini din această expediție sunt publicate în revista Radioamatorul, nr.8/1958.

După ce am revenit la Petrosani, mi-am îmbunătățit emițătorul, realizând oscilatorul pe 1,75 MHz, iar etajul final să funcționeze pe toate benzile cu lampa 807, mai apoi schimbând-o cu un GU29 alimentat la 700 V, care debita radiofrecvența pe un fir lung de 42 metri. Pe parcurs, am achiziționat un receptor Hammerlung Super-Pro, apoi un National HRO -5A urmat de un DRAKE 2C, pe care la urmă l-am înlocuit cu o linie DRAKE 4B, model TR-4310, cu banda continuă între 1,5-30 MHz, pentru a putea aborda și benzile WARC.

În anii cu activitate solară intensă am făcut și eu trafic cu mai multă pasiune. În anii '60, cu toate că făceam legăturile radio intercontinentale din distracție, am luat parte și la unele concursuri radio internaționale, clasându-mă uneori chiar pe locul I pe țară (în YL-OM Contest, Scandinavian Activity Contest, etc.), iar la concursul francez "Coup de REF" din 1962 m-am ambiționat și am reușit să mă clasez pe primul loc între participanții YO și pe locul III în clasamentul general al concursului.

RESEAU DES EMETTEURS FRANCAIS * SECTION
FRANCAISE DE L'UNION INTERNATIONALE DES
RADIO-AMATEURS (IARU) * Le Conseil
d'Administration du "Reseau des Emetteurs Francais"
certifie que Monsieur IOSIF REMETE - YO2CJ- de
Petrosani, en ROUMANIE a participe au "FRENCH
CONTEST 1962" et qu'il a ete classe en PHONE: 1er des
participants YO et 3eme des classement international.
Paris, 3 mars 1963.

Tot așa am reușit să realizez condițiile la mai multe diplome, adunând până în 1970 vreo 46 de diplome (WAC Fone, WAE, WBE, etc.), dar de când contravaloarea diplomelor a început să fie mai "condimentată", le-am abandonat.

Căi timp am locuit la casa cu curte, am experimentat mai multe tipuri de antene: cu fir lung, de diferite lungimi, multidipol, verticale simple și în orgă, antene-cadru cu fasciculul dirijat, cu radiatorul în lungime de $\lambda/2$, λ și chiar 2λ , fiind ajutat la testări, în recepția semnalelor de amicul Ionel, VE3AVV.

Când, în 1959, m-am înapoiat la Petrosani, n-am venit chiar cu "mână goală": am adus cu mine microbul undelor ultracurte și am reușit să "mălimpesc" cu el pe cei câțiva radioamatori de aici (YO2QC, CX, CY, LAH). Au urmat apoi participările noastre și la concursurile pe UUS, de pe varfurile Parang (2000 m), Carja (2200m), Mandra

Cand, in 1959, m-am inapoiat la Petrosani, n-am venit chiar cu "mana goala": am adus cu mine microbul undelor ultrascurte si am reusit sa "molipsesc" cu el pe cei cativa radioamatori de aici (YO2QC, CX, CY, LAH). Au urmat apoi participarile noastre si la concursurile pe UUS, de pe varfurile Parang (2000 m), Carja (2200m), Mandra (2519 m) sau Straja (1868 m). Bineinteles ca fiecare "expeditie montana" a avut farmecul sau de peripetii si intamplari neprevazute.

Astfel, la prima iesire pe munte cu amicul Eugen, YO2QC, in a 7-a zi de Cuptor, noaptea pe la orele 3 a inceput sa ninga pe varful Carja, zapada asezanu-se in grosime de 4-5 degete. Cu toate ca eram imbracati gros, ne-am invinetit de frig.

In a doua expeditie din anul urmator ne-am completat "trusoul" cu saci de dormit, dar spre zorii zilei am ramas fara lumina in tolu concursului, pentru ca ni s-au epuizat bateriile de la lanterne. La proxima tentativa de concurs am trecut la iluminarea cortului cu lampa cu carbid, care, pe langa lumina "a giorno" mai facea si caldura in cortul cu acoperis dublat.

La alt concurs, impreuna cu Eugen, YO2QC am escaladat Varful Mandra, transportand cu un cal "necesoriile" concursului impachetate in cinci rucsacuri, plus o baterie auto de 120Ah. Dupa instalarea cortului, am dus calul mai jos sa pascu. Spre seara nu am mai gasit calul, care "plictisindu-se" a plecat singur spre casa. Asa ca dupa concurs ne-am incarcat fiecare cu cate doua rucsacuri, plus unul ducandu-l amandoi, coborand pret de 3 km. Acumulatorul l-am abandonat pe dupa niste bolovani. Providenta ne-a scos in cale cativa elevi de la Liceul Industrial Petrosani, care ne-au ajutat sa ducem bagajele pana la telescaunul din Parang.

Intr-un an eram instalati pe Varful Carja, cand, spre seara ne-a prins o furtuna cu nori grosi de ploaie, care au redus vizibilitatea la zero, in timp ce fulgerele si tunetele nu se mai opreau. In aceste conditii, am considerat prudent sa demontam antena, a carei pilon de rotire era in mijlocul cortului. Cand Eugen, 2QC, a luat antena sa o puna la cativa metri de cort, a cazut un fulger in apropiere, facand o lumina mare si o puternica detunatura instantanee. Energia de electricitate statica captata de antena s-a scurs spre sol prin piciorul srtang al purtatorului, aceasta cazand la pamant, cu antena Yagi cu 9 elemente cu tot. Dupa trecerea furtunii am avut clipe de "distractie" cu idreptarea elementelor antenei, pentru a putea continua concursul. Dimineata, dupa ce s-au ridicat norii, am vazut, la circa 100 de metri de noi pata de arsura de circa 3 metri patrati unde cazuse fulgerul de care am pomenit.

...Si asa au trecut anii, deceniile, realizand legaturi radio cand pe unde scurte, cand pe unde ultrascurte, realizand zeci de mii de contacte cu parteneri de pe tot globul.

Acum, dupa 50 de ani de radioamatorism, imi place sa constat ca aceasta activitate a fost si a ramas superba, si as dori nespun realizarea celor expriate de textul cantecului pomenit: "Opriti timpul..." sa ma mai pot plimba in continuare prin eter!

Iosif Remete, YO2CJ
Petrosani la 12 mai 2002

Stiati ca nu stiati ? (nimicuri importante)

de Iosif Remete, YO2CJ

-cimentul dentar (din magazinele tehnico - medicale) se poate utiliza cu succes la lipirea si repararea carcaselor de ceramica sau teflon utilizate in etajele finale.

-la transportul, montarea sau manuirea instrumentelor de masura electrice cu ac (micro sau miliampermetre, respectiv voltmetre) bornele acestora trebuie sa fie scurtcircuitate. Deoarece in timpul miscarii acestora acul deviaza, in bobina care se misca astfel in campul magnetic se induce un curent electric slab, care franeaza miscarile indicatorului, prevenindu-i deteriorarea.

-lacul de unghii este un material adeziv excelent (fiind un amestec de celuloid dizolvat in acetona) si se poate utiliza cu succes la repararea membranelor de la difuzoare, a carcaselor de bobine, blocarea in anumite pozitii a condensatoarelor trimer, fixarea capetelor conductorilor subtiri de la bobine, etc.

-cu putina indemanare, dintr-un pix uzat din material plastic se poate realiza un tester pentru masurari conectat la instrumentul de masura. Din varful rezervei metalice de la pix se scoate bila si in locul acesteia se introduce si se cositorestu o bucata de conductor de cupru cu diametrul de 0,8 - 1 mm si de 15-20 mm lungime. La capatul celalalt se cositorestu un conductor flexibil (litat) si izolat, prevazut cu o banana la unul din capete.

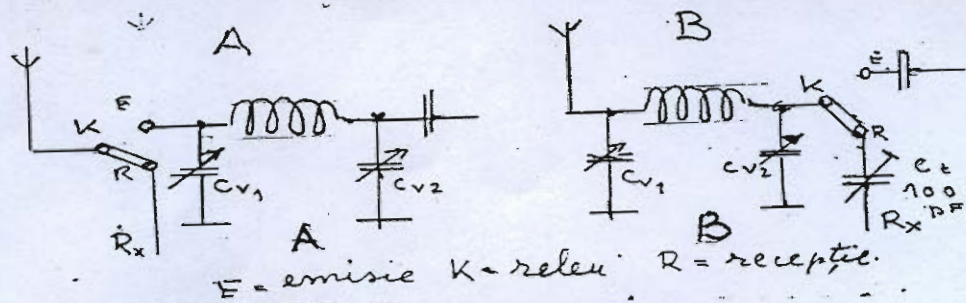
-In cazul in care firul care poarta indicatorul de acord la receptoare aluneca pe tamburul condensatorului variabil, nu este nevoie sa fie schimbat imediat. Este suficient ca el sa sa fie uns (imbibat) cu o solutie realizata prin dizolvarea unei bucati de sacaz in alcool. Solventul se evapora cu timpul, iar sacazul ramas mareste aderenla firulu, impiedecandu-l sa mai alunece.

-Dintr-un ac de la masina de cusut se poate confectiona un burghiu pentru perforarea placilor de circuit imprimat. Se rupe varful acului, dupa care se fasoneaza cu o piatra abraziva.

Filtru amplificator de RF

de Iosif Ramate, YO2C

De obicei, radioamatorii care isi construiesc transceivere home-made, orientandu-se dupa diverse scheme din reviste sau dupa constructii industriale, realizeaza trecerea antenei de la emisie la receptie si invers printr-un

releu cuplat între borna de antena și filtrul Collins (fig.A). Dar acest filtru se poate folosi și la filtrarea și amplificarea semnalelor utile (pe de gratis!) spre receptor, mutând releul în fața filtrului Collins (fig. B), intercalând și un condensator trimmer de cca. 100 pF, pentru dozarea optimă a semnalului spre intrarea de receptie.

Cercul formulelor electrice

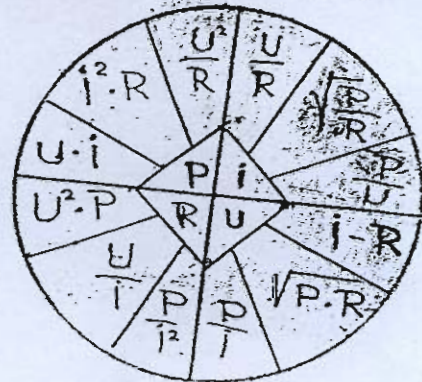
P = puterea, în Watți

I = intensitatea, în Amperi

R = rezistența, în Ohmi

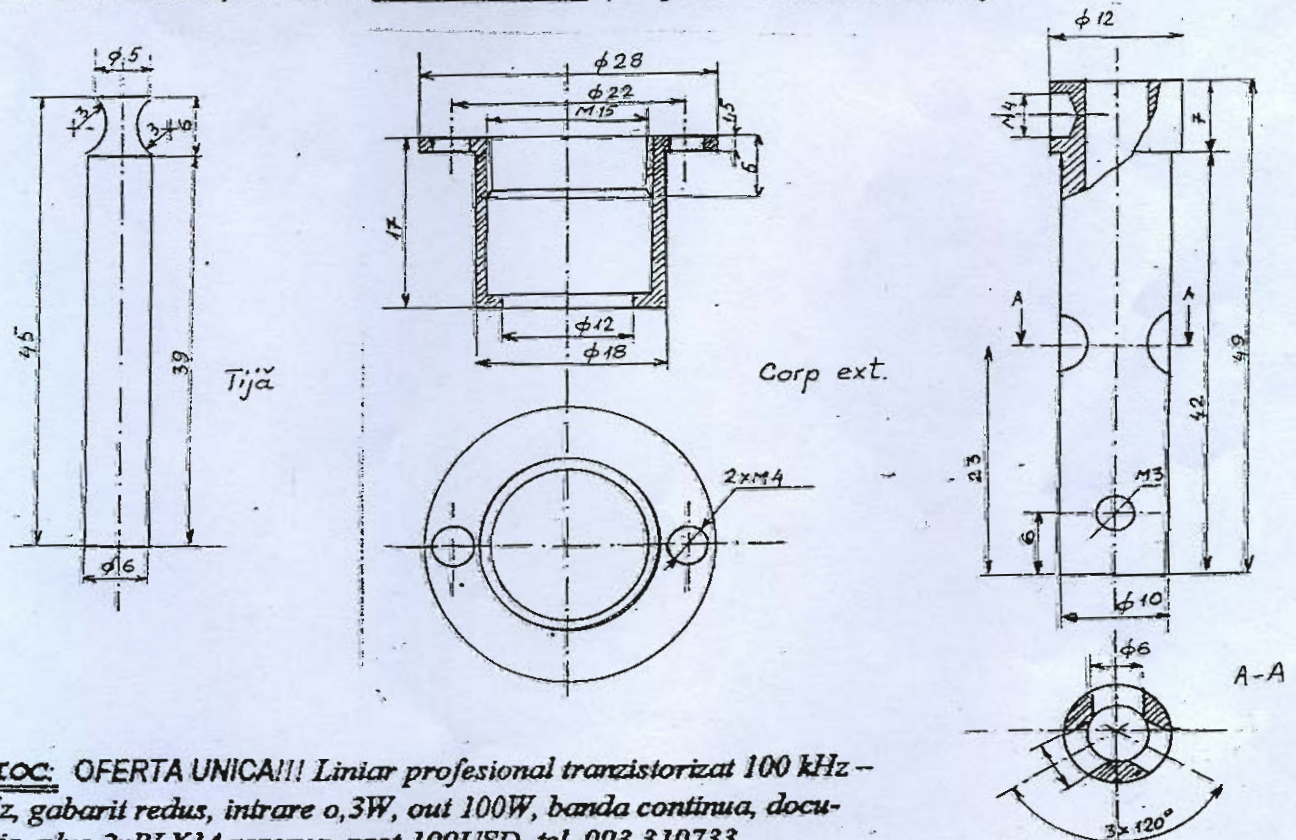
U = tensiunea, în Volți

Cei care sunt mai puțin inițiați în legile de bază ale electricității, sau cei care au uitat cele învățate la fizică, pot realiza calculele respective, utilizând formulele din cercul din figura.

*** 000 ***

Așa după cum am promis, dau mai jos schemele de execuție ale reductorului cu bile 1:10. Pentru orice relații, adresați-vă autorului, YO5CST la inc@zalan.astro.ro (Tax pentru redescenare lui YO2CC)

TALCIOAC: OFERTA UNICA!!! Linear profesional tranzistorizat 100 kHz – 30 MHz, gabarit redus, intrare 0,3W, out 100W, banda continua, documentatie, plus 2xBLX14 rezerva, pret 100USD, tel. 093.310733.